

ligt have villet fremhæve de Fremskridt, der findes deri; men man er ikke tilbøjelig til her i Salen at fremsætte imod os de samme Argumenter og Angrebspunkter, som man har anført mod os ude omkring paa Møderne. Det glæder mig i nogen Grad; thi det vidner om, at man har været paa det rene med; at den Slags Angrebspunkter kunne ikke fremsættes herinde i Salen. Det er noget, man mener at kunne bruge ude omkring, hvor der ikke er Folk til Stede, som vide bedre Besked. Og disse Angrebspunkter, jeg sigter til, ere, at de Radikale — og i saa Henseende ere Socialdemokraterne ikke en Smule bedre end vi — undte ikke Kvinderne og Tyendet at faa Valgret og vilde ikke være med til at slette Forskellen paa Valg til Byraad og til Sogneraad; de Radikale og Socialdemokraterne med stemte nemlig imod Valgretsloven. Saaledes har man staaet og sagt, og det er ikke alene, skulle vi sige, menige Medlemmer af Regeringspartiet, der have sagt dette; men Regeringspartiets Formand plejer ogsaa at argumentere med den Slags Ting; naar han skriver i det Blad, han har indrettet til at optage den Slags Ting, og naar han holder Taler ude omkring. Imidlertid, herinde i Salen høre vi det ikke. Hvad kan Grunden dertil være? Ja, Grunden kan vel være den, at de Herrer her i Salen gerne skulle fremsætte Argumenter af lidt større Vægt og Værdi end de Argumenter, de fremsætte ude paa Møderne. Det er nu deres Synsmaade. Jeg synes, Argumenterne burde være lige gode, hvad enten de bruges her i Salen eller ude paa Møderne; men de Herrer maa have et andet Syn paa det. De have angrebet os stærkt, fordi vi ikke vilde være med til at give Kvinder og Tyende Valgret og slette Skellet ved Byraads- og Sogneraadvalg; thi vi havde stemt mod den kommunale Valgretslov. Det sige de Herrer ikke herinde. Vi have hørt dem være fortrydelige over, at vi ikke have rost deres Valgretsforlig tilstrækkeligt, men disse Angreb have vi ikke hørt dem rette mod os her i Dag. Og hvorfor have vi ikke det? Jo, for det ved ethvert Menneske herinde, at det vilde vi være med til. Ethvert Menneske, der har fulgt de Forhandlingler, der gik forud for Valgretsforliget, ved, at hver eneste Gang, Forslaget forelaa med lige og almindelig Valgret, gaaende ud paa at slette Skellet, ikke flytte det, med Bestemmelser om at give Kvinder og Tyende Valgret, stemte baade de radikale Venstremænd og Socialdemokraterne for det. Først da de Herrer fik hægtet den

privilegerede Valgret paa, sagde vi Nej. Vi have altsaa vist saa tydeligt og klart, som vises kunde, at vi vilde være med til disse Ting, og man har ikke nogen som helst Ret til at udtale det modsatte.

Der er jo andre Lovforslag, som have haft en saadan Skæbne, at de fra først af have foreligget i en god Skikkelse, saa ere blevne forkvaklede og forkludrede, og saa have Folk, der tilhørte det nuværende Regeringsparti, stemt mod disse forkvaklede og forkludrede Forslag. Lad mig nævne Alderdomsunderstøttelsesloven, der blev vedtagen 1891. Vi vide, hvordan det Spørgsmaal rejstes, da Berg og Hørup indbragte deres Forslag. Det ærede Medlem fra Gudme (Ravn) — det var ham, der kunde lave det om paa 10 Minutter den Gang — stod i Spidsen for den Sammenmeltning af Højre og Moderate, som i Marts 1891 fremsatte deres Forslag til en Alderdomsunderstøttelseslov, et daarligt Forslag i Sammenligning med det, Berg og Hørup havde fremsat. Men ved den endelige Afstemning over dette Stykke 10 Minutters Arbejde stemte Berg derimod, Hørup stemte derimod, og af Medlemmer, der sidde i denne Sal, stemte det ærede Medlem fra Skern (Ovesen), det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen); det ærede Medlem for Ringkøbing Amts Iste Valgkreds (J. C. Christensen) ogsaa derimod. Og saa kan jeg godt huske, at de Moderate bagefter kom og sagde til dem ude omkring paa Vælgermøder og Valgtribuner: Ja, der kunne vi se, disse Bergianere og Hørupper ville ikke være med til at give de trængende her i Landet Alderdomsunderstøttelse; sikke dog nogle Mennesker! Men da forsvarede det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sig godt; han vilde være med til en god Lov, men ikke til en daarlig Lov. Men var det ret af det ærede Medlem fra Ringkøbing og de, der fulgte ham den Gang, at indtage en saadan Stilling overfor den af de Moderate og Højre i Samling gennemførte Lov, var der virkelig ogsaa Grund for de radikale Venstremænd og Socialdemokraterne til at indtage en tilsvarende Stilling overfor det Valgretsforlig, de Herrer bød os forleden Aar. Det antager jeg, de Herrer føle med sig selv, og derfor ikke bruge de Argumenter mod os her i Salen, som de have været saa ivrige til at bruge ude omkring i Debatten.

Jeg forstaaer saa godt, at der ikke indenfor Regeringspartiet er nogen større Interesse for et Forslag, som er indbragt af Partifæller af mig. Jeg ser et Bevis for den manglende Interesse for dette Forslag